

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кжм1 15/23
27.6.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу за малолетнике, састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном предмету према малолетној, сада пунолетној АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 КЗ у вези са чланом 289 став 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца малолетне, сада пунолетне АА, адоката Радослава Тадића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Км.бр.5/23 од 30.03.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству малолетне, сада пунолетне АА и њеног браниоца, адвоката Радослава Тадића, дана 27. јуна 2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца малолетне, сада пунолетне АА, адвоката Радослава Тадића, па се пресуда Вишег суда у Ваљеву Км.бр.5/23 од 30.03.2023. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Км.бр.5/23 од 30.03.2023. године, малолетна, сада пунолетна АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 КЗ у вези члана 289 став 1 КЗ, па је осуђена на казну малолетничког затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, у коју јој се урачунава време проведено на издржавању мере забране напуштања стана, почев од 23.08.2022. године до упућивања малолетника у завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне изречене првостепеном пресудом.

Према малолетној, сада пунолетној АА, сходно одредби члана 297 став 5 у вези члана 86 КЗ, изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом “Б” категорије у трајању од 4 године, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Трошкови кривичног поступка у укупном износу од 403.539,09 динара падају на терет буџетских средстава суда, с тим што износ од 161.750,00 динара треба исплатити пуномоћнику оштећеног ББ, адвокату Александри Златић, износ од 48.000,00 динара, пуномоћнику оштећеног ВВ, адвокату Горану Бранковићу, пуномоћнику оштећеног ГГ, адвокату Бранку Ивковићу у износу од 72.000,00 динара, све у року од 60 дана од дана правноснажности решења, под претњом извршења.

Оштећени ББ и ВВ су упућени ради остваривања имовинскоправног захтева на парнични поступак.

Против наведеног решења жалбу је изјавио бранилац малолете, сада пунолетне АА, адвокат Радослав Тадић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду, предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се пресуда преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о казни и окривљеној изрекне васпитна мера, те да бранилац и окривљена буду обавештени о седници већа другостепеног суда, како би присуствовали истој.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.645/23 од 23.05.2023. године предложио је да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу браниоца окривљене и потврди побијану пресуду.

Апелациони суд у Београду, веће за малолетнике, одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног заменика Апелационог јавног тужиоца, а у присуству малолетне, сада пунолетне АА и њеног браниоца, адвоката Радослава Тадића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбом, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

Жалба је неоснована.

Жалбом браниоца малолетне, сада пунолетне АА истиче се да је изрека пресуде неразумљива, међусобно противречна, јер се прво наводи да је окривљена била свесна да може угрозити јавни саобраћај и тиме довести у опасност живот других људи на шта је пристала, што би значило да је кривично дело учинила са евентуалним умишљајем, а у другом делу изреке суд наводи да је окривљена била свесна да код другог може наступити смртна последица и тешка телесна повреда, али је олако држала да до тих последица неће доћи или да ће исте моћи спречити, што би значило да је кривично дело учинила из нехата, па је изрека пресуде самим тим нејасна. Даље се истиче да је нејасно на основу чега суд закључује да је до саобраћајне незгоде дошло због тога што је окривљена поступала противно одредби члана 182 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, које поступање је истим законом прописано као радња извршења прекршаја, при чему је на основу налаза вештака саобраћајне струке утврђено да је поступање окривљене супротно одредби члана 182 став 5 тачка 1 и тачка 5, став 6 и став 7 Закона о безбедности саобраћаја на путевима није у било каквој узрочној вези са настанком саобраћајне незгоде, с обзиром да је навео да би до

саобраћајне незгоде дошло и под претпоставком да је окривљена управљала возилом чија је снага мотора мања од 80 KW, као и да се у возилу налазило мање од 3 лица или да се у возилу налазио лице које поседује важећу возачку дозволу у трајању од најмање 5 година. Даље се жалбом истиче да суд није правилно узео у обзир олакшавајуће околности на страни малолетнице и да је требало да јој изрекне васпитну меру, а не малолетнички затвор.

По оцени Апелационог суда у Београду побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је првостепени суд о свим одлучним чињеницама у образложењу пресуде дао јасне, аргументоване и непротивречне разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, изрека пресуде је јасна и разумљива, па су супротни жалбени наводи оцењени неоснованим.

Наиме, првостепени суд је правилно утврдио чињенично стање, тако што је прихватио одбрану малолетне, сада пунолетне АА, осим у делу у коме је навела да се кретала брзином не већом од 60km/h, јер је то у супротности са осталим изведеним доказима које је суд прихватио, а пре свега исказима оштећених АА, ВВ и ГГ, као и налаза и мишљења вештака саобраћајне струке Радислава Милетића и вештака медицинске струке Мирослава Којића, при чему је све ове доказе првостепени суд детаљно и јасно анализирао у образложењу побијане пресуде.

Правилно је првостепени суд нашао да је малолетна, сада пунолетна АА у време саобраћајне незгоде била возач који има пробну возачку дозволу за управљање возилом "Б" категорије и да је критичног дана као возач са пробном возачком дозволом непрописном вожњом поступила противно одредби члана 182 став 5 тачка 1 и тачка 5 став 6 и 7 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, с обзиром да је управљала возилом брзином већом од 90% од брзине која је дозвољена на делу пута којим се креће, односно брзином већом од 90% од важећег ограничења брзине на предметном делу пута од 80 km/h, а без надзора лица које се налази у том возилу, које има важећу возачку дозволу за управљање возилом категорије "Б" у трајању од 5 година, да је превозила четири лица, те да је поступила и противно одредби члана 42 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер јој је, крећући се путем којим је непосредно пре тога пролазила, било познато да је асфалт влажан и благо исталасан, па је пропустила да брзину кретања прилагоди особинама пута, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком, коју по датим околностима може да види или има разлога да предвиди, односно да возилом управља на начин којим не угрожава безбедност саобраћаја.

Овакво чињенично стање утврђено је из исказа наведених сведока, као и налаза и мишљења вештака саобраћајне струке дипломираног инжењера саобраћаја Радислава Милетића, из кога произилази да је до незгоде дошло учињеним пропустом малолетне, сада пунолетне АА који се састоји у кретању од 108 km/h, што је значајно већа брзина од дозвољених 80 km/h, на који начин је изгубила могућност безбедног проласка кроз благу кривину у коју је ушла, да под директним утицајем брзине и последичне велиичине центрифугалне силе није технички могла у кривини да задржи возило на коловозу, да би у ситуацији да се кретала дозвољеном брзином могла безбедно

савладати дату кривину, с обзиром да је гранична брзина којом се иста могла савладати износила 95,3 km/h. Такође, из налаза вештака произилази да је малолетна сада пунолетна АА са пробном возачком дозволом није смела да управља возилом брзином већом од 72 km/h, нити возилом чија снага мотора прелази 80 KW, без надзора члана породице, а снага мотора “Audi” је била 130 KW, што је све скупа имало утицаја на околности под којима је дошло до ове незгоде.

Дакле, правилно је првостепени суд прихватио овај налаз и мишљење вештака, као и налаз и мишљење вештака машинске технике Мирослава Којића, писане доказе у списима предмета, налаз и мишљење вештака медицинске струке др Љубише Божића, др Владимира Срећковића и др Снежане Станојевић, па је правилно нашао да је малолетна, сада пунолетна АА извршила инкриминисане радње за које је првостепеном пресудом оглашена кривом, а супротни жалбени наводи оцењени су неоснованим. При томе је првостепени суд довољно разјаснио одлучне чињенице, а за свој закључак је дао јасне и аргументоване разлоге, који не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, а супротни жалбени наводи браниоца малолетне сада пунолетне АА нису од утицаја на другачију одлуку овога суда.

На правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама малолетне сада пунолетне АА стичу сва законска обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 КЗ у вези члана 289 став 1 КЗ, а што наводима жалбе није доведено у сумњу. При томе је правилно првостепени суд нашао да је малолетној, с обзиром на животну доб и одговорајуће образовање, било познато да поседује пробну возачку дозволу “Б” категорије од марта 2022. године и под којим условима сме да управља возилом, с обзиром да је била малолетна, да поседује пробну возачку дозволу, те да јој је било познато да уколико управља возилом, поред ње у возилу мора бити лице које има важећу возачку дозволу “Б” категорије у трајању од најмање 5 година и да не сме да започне и управља возилом без надзора тог лица, што овде није био случај. Такође јој је морало бити познато да као возач са пробном возачком дозволом “Б” категорије не сме да се креће брзином већом од 90% од брзине која је дозвољена на делу пута којим се креће, а пошто је била позната ова деоница пута, јер је и раније возила из ..., где живи с родитељима, до свог деде који живи у ..., где је брзина кретања возила ограничена на 80 km/h и да јој је било познато да у том случају, не сме да управља брзином већом од 72 km/h и да у возили не сме превозити више од 3 лица. И поред тога, како је малолетна критичном приликом села за управљач возила као возач са пробном возачком дозволом “Б” категорије, започела вожњу без надзора лица које поседује возачку дозволу “Б” категорије најмање 5 година и управљала возилом брзином већом од 90% од дозвољене за возаче са пробном возачком дозволом, пристала је на угрожавање јавног саобраћаја, па је правилно првостепени суд нашао да је у односу на радњу извршења кривичног дела поступила са евентуалним умишљајем, јер је била свесна да управљајући возилом на напред описани начин може угрозити јавни саобраћај и довести у опасност живот других лица, на шта је и пристала, при чему је у односу на тежу последицу, односно наступање смрти сада покојног ЂЂ, поступала са свесним нехатом, јер је била свесна да својом непрописном вожњом може угрозити јавни саобраћај и проузроковати повреде код другог лица, због којих може наступити и смрт, али је олако држала да до тога неће доћи или да ће то моћи спречити. Дакле,

правилно је првостепени суд утврдио психички однос малолетне, сада пунолетне АА према учињеном кривичном делу, те је изрека пресуде у сагласности са разлозима које је дао суд у образложењу пресуде у погледу виности, што је прихватио и овај суд, а што жалбеним наводима браниоца није доведено у сумњу.

Приликом избора кривичне санкције према малолетној, сада пунолетној АА, првостепени суд је узео у обзир тежину и степен кривице малолетнице и све остале околности које утичу да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је ценио као олакшавајуће околности личност малолетнице, њено досадашње понашање, да раније није евидентирана као извршилац кривичних дела и прекршаја, као и допринос оштећених, који се огледа у чињеници да нису били везани сигурносним појасевима, а као отежавајућу околност ценио је чињеницу да је критичном приликом дошло до повређивања више лица који су задобили тешке телесне повреде. Правилно је првостепени суд, сходно одредби члана 30 ЗМ, нашао да на страни малолетнице због високог степена кривице, природе и тежине кривичног дела не би било оправдано изрећи васпитну меру, па је осудио на казну малолетничког затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, правилно нашавши да ће се овако изреченом казном малолетничког затвора постићи сврха малолетничког затвора, у смислу одредбе члана 10 Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, а што је прихватио и овај суд. Како је првостепени суд за своју одлуку дао јасне и увериве разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, то исти жалбеним наводима браниоца малолетне, сада пунолетне АА нису доведени у сумњу.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку у вези са одредбом члана 4 и 43 став 1 ЗМ, овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић, с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић, с.р

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић